

vigtigt at faae gennemført Reformer paa Toldvæsenets Omraade, som kunne lette de Byrder, der hidtil have været lagte paa Industrien, paa Omsætningen og paa Skibsfarten, og føre til en betydelig Udvikling af den. Nu vil man maaske sige: Men der er jo ogsaa i det fremstaaende Forslag gjort Udskilligt i saa Henseende. Jeg vil dertil svare, der er gjort Udskilligt; jeg paaskjønner, at Industrien er lettet for adskillige Byrder, jeg kan gjerne sige meget urimelige Byrder, som man tidligere har paalagt den, thi der kan neppe tænkes noget mere urimeligt, end at man i et Land, som ikke selv producerer Fjern og Kul, lægger Told paa disse nødvendige Raastoffer. Jeg tror, at man kunde være gaaet noget videre i den Retning, og at man navnlig med Hensyn til Tømmer og Træ kunde være gaaet noget videre, end Regjeringen og Landstinget ere gaaede i Retning af Nedsættelse. Men naar man saa vil pege paa, at man særlig har søgt at værne om Industriens Interesser gennem Opretholdelse og tildels Forøgelse af Beskyttelsen, saa vil jeg dertil sige, at det er i Virkeligheden aldeles ikke noget Middel til at udvikle vor Industri. Tror man det, saa er det en fuldstændig Vildfarelse. Jeg kan tiltræde de Udtalelser, som faldt igaar her i Salen, om, at man skal være overmaade varsom med at røre ved engang givne Beskyttelser. Jeg kan erkjende, at, naar man ved selve Lovgivningen paa en mere eller mindre kunstig Maade har fremstillet visse Interesser, maa man være meget varsom med atter at tage den tilfaste Beskyttelse bort og derved maaske true adskillige af disse Erhvervskilders Eksistens, og jeg kan hertil tilføie, at, naar jeg ikke lægger saa meget stor Vægt paa at faae gjort væsentlige Forandringer i de beskyttende Toldsatser, som nu findes i dette Lovforslag, er det ogsaa under Hensyn til, at Beskyttelsen hertilands i det Hele taget, tror jeg man maa sige, er af en temmelig moderat Karakter, og at vi ialtsald ikke have staaet overfor saa abnorme Forhold som i adskillige andre Lande. Det er derfor ikke min Mening at ville foreslaa, at man skulde gaa væsentlig videre i Retning af Frihandel, end stet er i dette Lovforslag, skjøndt jeg i og for sig tror, at det vilde være heldigt baade for Industrien og Handelen, om man var gaaet noget videre; men jeg kan paa den anden Side aldeles ikke erkjende, at man i Opretholdelsen af den Beskyttelse og Forøgelsen deraf, som paa enkelte Punkter har fundet Sted, har givet noget omhelst Middel til at udvikle vor Industri til, at den kunde udføre den Opgave, som jeg nys angav for den, i stedse større

Omfang i Fremtiden at levere Midlerne til Ombytning med Udlandet. Thi det er jo ganske vist, som ogsaa udtalt igaar af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, at en Beskyttelsestold kun kan værne den beskyttede Industri paa selve vort eget Marked mod Udlandets Konkurrence, men ikke giver nogensomhelst Styrke og Kraft til at optage Konkurrencen paa Udlandets Marked med de Fremmede. — En lille Bemærkning maa det være mig tilladt at indstikke overfor en Udtalelse fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, hvis Udtalelser om Beskyttelse jeg ellers i saa Meget kunde tiltræde. Han gjorde gjældende, at man ved hele Beregningen over Virkningen af de foreslaaede Toldsatser havde gjort sig skyldig i en mærkelig Misforstaaelse ved Beregningen af Virkningen af Forhøielsen af de beskyttende Toldsatser, idet han gjorde gjældende, hvad der i al Almindelighed er fuldkommen rigtigt, at der er en saadan Modsetning mellem den finansielle Told og den beskyttende Told, at den Told, som skal være beskyttende, netop ikke giver Noget i Statskassen, medens den, som skal være finansiell og altsaa virkelig er baseret paa at skabe en betydelig Indførsel hertil, ikke er tilstrækkelig beskyttende; men naar han mente, at det derfor var en Feil at slutte, at en Forhøielse af beskyttende Toldsatser vilde give forøget Indtægt, idet man tværtimod maatte gaa ud fra, at den vilde give en Formindkelse i Indtægten, er det ganske vist fuldkommen logisk, men jeg tror ikke, at det er praktisk rigtigt. Jeg tror, Forholdet kan være dette, at der paa enkelte industrielle Omraader er visse Frembringelser — jeg vil f. Ex. sige finere Glasvarer, Porcellæn maaske og deslige — som vor Industri overhovedet nu engang ikke giver sig i Lag med, og som er Gjenstand for Indførsel fra Udlandet og vil vedblive at være Gjenstand for Indførsel fra Udlandet, hvor altsaa beskyttende Toldsatser vel værne om visse Dele af denne Industrigrens Produktion, men ikke om alle, og at man altsaa for at blive ved Exemplet, selv om man forhøier Beskyttelsen, tør forudsætte, at Indførslen af visse finere Glasvarer og Porcellæn fra Udlandet vil finde Sted om trent i samme Omfang som hidtil, og i saa Fald vil en Forhøielse af beskyttende Toldsatser ogsaa medføre større Indtægt for Statskassen. Det er, som fremhævet, ikke nogen Modsigelse af den almindelige Betragtning, som er fuldkommen logisk rigtig, men kun med Hensyn til den praktiske Anvendelse paa de foreliggende Forhold. Blandt de forskjellige Erhvervskilder, som vort Land saaledes efter min Opfattelse maa